

POGODBA
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO KOSOVO
O IZROČITVI

Republika Slovenija in Republika Kosovo (v nadaljnjem besedilu: pogodbenici) sta se v želji po utrditvi in krepitvi medsebojnega sodelovanja na področju pravne pomoči v kazenskih zadevah, predvsem ureditvi sodelovanja, ki se nanaša na izročitvene zadeve,

dogovorili:

Obveznost izročanja
1. člen

Pogodbenici se zavezujeta, da si bosta pod pogoji, določenimi s to pogodbo, na prošnjo izročali osebe, ki se v državi, ki prosi za izročitev (v nadaljnjem besedilu: država prosilka), preganjajo zaradi kaznivega dejanja ali se njihova izročitev zaproša zaradi izvršitve kazni zapora.

Način sporazumevanja
2. člen

- (1) Pri uporabi te pogodbe se pristojni organi pogodbenic sporazumevajo pisno s strani Republike Slovenije prek Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije, s strani Republike Kosovo pa prek Ministrstva za pravosodje Republike Kosovo.
- (2) Diplomatska pot sporazumevanja s tem ni izključena, če so za to utemeljeni razlogi.
- (3) V nujnih primerih lahko pristojni organi pogodbenic pošljejo zaprosila in obvestila iz te pogodbe prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

Jezik in legalizacija
3. člen

- (1) Prošnje in dokumentacijo je treba Republiki Sloveniji predložiti v slovenskem ali angleškem jeziku, Republiki Kosovo pa v albanskem, srbskem ali angleškem jeziku.
- (2) Legalizacija dokumentov iz prvega odstavka tega člena ni potrebna.

Dokumentacija
4. člen

Prošnji za izročitev je treba priložiti:

1. podatke za ugotovitev istovetnosti osebe, za izročitev katere se prosi (natančen opis, fotografije, prstni odtisi in podobno);
2. potrdilo ali druge podatke o državljanstvu osebe, za izročitev katere se prosi;

3. sodbo ali odločbo o priporu, v izvorniku ali overjenem prepisu, v katerem morajo biti navedeni: ime in priimek osebe, za izročitev katere se prosi, ter drugi podatki, potrebni za ugotovitev njene istovetnosti, opis dejanja, zakonska oznaka kaznivega dejanja in dokazi za utemeljenost suma;
4. izpis relevantne kazenske zakonodaje, ki se nanaša na izročitveno zadevo;
5. podatke o dolžini kazenske sankcije, ki jo mora obsojena oseba prestati.

Dodatna dokumentacija

5. člen

(1) Če so podatki in dokumentacija, ki jih je poslala država prosilka, nezadostni, lahko država, zaprosena za izročitev (v nadaljnjem besedilu: zaprosena država), zahteva dopolnilne podatke in dokumentacijo in odredi razumen rok za njihov prejem.

(2) Če zaprosena država v določenem roku ne prejme dopolnilnih podatkov in dokumentacije, takoj ustavi postopek izročitve in osebo, za izročitev katere se prosi, izpusti na prostost.

Kazniva dejanja, za katera se dovoli izročitev

6. člen

(1) Izročitev zaradi kazenskega pregona se dovoli za kazniva dejanja, za katera je po pravu države prosilke in tudi po pravu zaprosene države predpisana kazen zapora v trajanju najmanj enega leta.

(2) Izročitev zaradi izvršitve pravnomočne sodbe se dovoli za kazniva dejanja, ki so kazniva po pravu države prosilke in tudi po pravu zaprosene države, in če znaša kazen zapora ali njen ostanek, ki ga je treba izvršiti, najmanj štiri mesece.

(3) Če se prošnja za izročitev nanaša na več kaznivih dejanj, ki se po zakonu države prosilke in tudi po zakonu zaprosene države kaznujejo s kaznijo zapora, tudi če nekatera ne dosegajo pogoja glede višine kazni, določene v prvem in drugem odstavku tega člena, zaprosena država lahko dovoli izročitev tudi za ta kazniva dejanja.

Zavrnitev izročitve

7. člen

(1) Izročitev se ne dovoli:

1. za osebe, ki so na dan odločitve o prošnji za izročitev državljani zaprosene države;
2. za osebe, ki uživajo pravico do pribežališča na ozemlju zaprosene države;
3. če se za izročitev prosi zaradi dejanja, ki je po mnenju zaprosene države politično kaznivo dejanje, kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali kaznivo dejanje, ki je izključno kršitev vojaških dolžnosti;
4. če je kazenski pregon ali izvršitev kazenske sankcije zastarala po pravu zaprosene države;
5. če je bila oseba, za izročitev katere se prosi, zaradi istega kaznivega dejanja že pravnomočno obsojena ali oproščena ali je bil zoper njo kazenski

postopek pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;

6. če je zoper osebo, za izročitev katere se prosi, zaradi istega kaznivega dejanja uveden postopek v zaproseni državi;

7. če zoper osebo, za izročitev katere se prosi, v državi prosilki teče kazenski postopek pred izrednim sodiščem oziroma če je tako sodišče izreklo kazensko sankcijo;

8. če so utemeljeni razlogi za sklepanje, da se za izročitev prosi zaradi kazenskega pregona ali kaznovanja zahtevane osebe zaradi njenega spola, rase, vere, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali bi bil lahko iz teh razlogov njen položaj bistveno slabši.

(2) Če zaprosena država ne izroči svojega državljana s stalnim prebivališčem na ozemlju zaprosene države, mora na zahtevo države prosilke predati zadevo svojim pristojnim organom, da uvedejo kazenski postopek. V ta namen se spisi, podatki in dokazi v zvezi s kaznivim dejanjem pošljejo na način, določen v 2. členu te pogodbe. Državo prosilko je treba obvestiti o odločitvi pristojnih organov zaprosene države.

(3) Za politično kaznivo dejanje se ne šteje dejanje zoper življenje, vključno s poskusom in udeležbo, kot tudi vsako drugo kaznivo dejanje, ki je po svojih okoliščinah, zlasti po načinu storitve, uporabljenih ali zagroženih sredstvih ali teži nastale ali pričakovane posledice, prej kriminalne kot politične narave.

8. člen

Izročitev se lahko zavrne:

1. če je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, storjeno na ozemlju zaprosene države, zoper njo ali njenega državljana;

2. če v zaproseni državi zoper osebo, za izročitev katere se prosi, teče kazenski postopek zaradi drugega kaznivega dejanja, zaprosena država pa meni, da bi bilo v interesu ugotovitve pravega stanja stvari ali za odmero ali izvršitev kazenske sankcije smotrno, če bi se sodilo v državi prosilki za vsa kazniva dejanja.

Amnestija

9. člen

Izročitev se ne dovoli za kaznivo dejanje, ki je v zaproseni državi zajeto z amnestijo, če ima zaprosena država po notranjem pravu pravico do kazenskega pregona za to dejanje.

Obsodba v odsotnosti

10. člen

Če je bila iskana oseba obsojena v odsotnosti, se izročitev dovoli samo, če država prosilka zagotovi, da ima iskana oseba pravico do ponovnega sojenja za zagotovitev minimalnih pravic obrambe.

Odložitev izročitve in začasna izročitev

11. člen

(1) Če se oseba, za izročitev katere se prosi, v zaproseni državi preganja ali je v tej državi obsojena zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja, ne pa tistega, zaradi katerega se prosi za izročitev, se sme dovoljena izročitev odložiti, dokler se ta postopek ne konča, v primeru obsodbe pa do konca izvršitve kazenske sankcije.

(2) Če bi zaradi odložitve izročitve iz prvega odstavka tega člena v državi prosilki kazenski pregon lahko zastaral ali bi bil njegov potek resno oviran, se sme na utemeljeno prošnjo države prosilke dovoliti začasna izročitev zaradi kazenskega postopka, če bo izročena oseba vrnjena, takoj ko bodo opravljena nujna procesna dejanja, zaradi katerih je bila dovoljena začasna izročitev.

(3) Država prosilka mora začasno izročeno osebo med bivanjem na njenem ozemlju imeti v priporu. Čas pripora se od dneva, na katerega začasno izročena oseba zapusti ozemlje zaprosene države, do dneva, na katerega se vrne, v šteje v kazensko sankcijo, ki bo v zaproseni državi izrečena ali bi se morala izvršiti.

Več prošenj za izročitev

12. člen

(1) Če prosi za izročitev iste osebe več držav zaradi istega kaznivega dejanja ali različnih kaznivih dejanj, se zaprosena država odloči, kateri državi dovoli izročitev, ob upoštevanju vseh okoliščin primera, še posebej relativne resnosti storjenih kaznivih dejanj in kraja izvršitve kaznivih dejanj, časa vložitve zahteve za izročitev, državljanstva osebe in možnosti poznejše izročitve v drugo državo.

(2) Zaprošena država o odločitvi iz prvega odstavka tega člena obvesti druge države prosilke in lahko sočasno da soglasje državi, katere prošnja za izročitev je bila odobrena, za morebitno nadaljnjo izročitev državi, ki je prav tako zaprosila za izročitev.

Pripor v postopku izročitve

13. člen

Če so izpolnjeni formalni pogoji za izročitev, lahko zaprosena država po prejemu prošnje za izročitev skladno s svojo zakonodajo zoper osebo odredi pripor, razen če skladno s to pogodbo izročitve očitno ni mogoče dovoliti.

Začasni pripor

14. člen

(1) Na izrecno zahtevo pristojnega organa države prosilke lahko pristojni organ zaprosene države začasno pripre osebo tudi pred prejemom prošnje za izročitev, če se pristojni sodni organ sklicuje na odločbo o priporu ali na pravnomočno sodbo in napove prošnjo za izročitev. Zahteva mora vsebovati tudi podatke o kaznivem dejanju, zaradi katerega se bo zahtevala izročitev, čas in kraj njegove izvedbe, podatke o predpisani ali izrečeni sankciji oziroma ostanku sankcije, po možnosti pa tudi opis osebe, izročitev katere se bo zahtevala.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena se lahko pošlje tudi po pošti ali telefaksu ali z drugimi sredstvi pisne komunikacije ali prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

(3) Zaprošena država mora o tem, da je priprla osebo skladno z določbo prvega odstavka tega člena, brez odlašanja obvestiti državo prosilko.

(4) Začasni pripor se lahko odpravi, če zaprošena država ne prejme prošnje za izročitev in dokumentacije, navedene v 4. členu te pogodbe, v 18 dneh od pripora. Pripor se na obrazloženo prošnjo države prosilke lahko podaljša, vendar v nobenem primeru ne sme trajati več kot 40 dni od dneva priprtja.

(5) Odprava pripora ne preprečuje ponovne odreditve pripora in izročitve, če prošnja za izročitev prispe pozneje.

Odločitev o prošnji za izročitev 15. člen

(1) Zaprošena država mora o prošnji za izročitev čim prej odločiti in o svoji odločitvi obvestiti državo prosilko.

(2) Vsaka popolna ali delna zavrnitev prošnje za izročitev mora biti obrazložena.

Poenostavljena izročitev 16. člen

Poenostavljen postopek izročitve poteka skladno z notranjim pravom zaprošene države, če iskana oseba s tem soglašča in zaprošena pogodbenica v to privoli.

Ponovna prošnja za izročitev 17. člen

Če se izročena oseba izogne kazenskemu pregonu ali izvršitvi kazenske sankcije in je na ozemlju zaprošene države, se lahko na ponovno prošnjo izroči. V tem primeru prošnji ni treba priložiti dokumentov iz 4. člena te pogodbe.

Predaja osebe, izročitev katere je dovoljena 18. člen

(1) Če se izročitev dovoli, zaprošena država državi prosilki sporoči kraj in čas predaje ter koliko časa je iskana oseba preživela v priporu med postopkom izročitve.

(2) Razen v primeru tretjega odstavka tega člena se oseba, izročitev katere je bila dovoljena in ki je niso prevzeli na določen datum, po 15 dneh lahko izpusti, v vsakem primeru pa jo je treba izpustiti po 30 dneh. Zaprošena država lahko zavrne njeno izročitev za isto kaznivo dejanje.

(3) Če pogodbenica iz razlogov, na katere ne more vplivati, ne preda ali prevzame osebe, izročitev katere je bila dovoljena, mora o tem obvestiti drugo državo pogodbenico. Pogodbenici se dogovorita za drug datum predaje in v tem primeru veljajo določbe iz drugega odstavka tega člena.

(4) Spremljevalci, ki morajo osebo, ki se izroča, prepeljati na ozemlje druge pogodbenice ali jo odpeljati z njega, imajo na ozemlju druge pogodbenice pravico,

da do predaje ali po prevzemu osebe, ki se izroča, ukrenejo vse potrebno, da bi preprečili njen beg.

Načelo specialnosti

19. člen

(1) Izročena oseba se ne sme kazensko preganjati niti se zoper njo ne sme izvršiti kazni ali se ji kakor koli drugače omejiti svoboda ali je izročiti tretji državi za katero koli kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo, za katero se ne zahteva izročitev.

(2) Zoper izročeno osebo se ne sme izvršiti strožja kazni od tiste, na katero je obsojena.

(3) Omejitve iz prvega odstavka tega člena prenehajo:

1. če se je izročena oseba izrecno odpovedala jamstvu iz prvega odstavka tega člena;

2. če izročena oseba v 45 dneh od dneva končne izpustitve na prostost ni zapustila ozemlja pogodbenice, ki ji je bila predana, čeprav je imela možnost, ali če se je po zapustitvi njenega ozemlja tja ponovno vrnila;

3. če zaprošena država da soglasje. Prošnji za soglasje je treba priložiti listine iz 4. člena te pogodbe in pravno veljavni zapisnik izjave izročene osebe o zadevnem kaznivem dejanju. Zaprošena država da soglasje, če so v konkretnem primeru izpolnjeni pogoji za izročitev po tej pogodbi.

(4) Odpoved načelu specialnosti se ugotovi tako, da je razvidno, da jo je oseba izrazila prostovoljno in pri polnem zavedanju pravnih posledic. V ta namen ima prijeta oseba pravico do zagovornika. Zaprošena država zagotovi osebi pomoč tolmača, če je to potrebno.

Vštevanje pripora v sankcijo

20. člen

Če je bila izročena oseba v pogodbenici priprta zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila izročena, se čas, ki ga je preživela v priporu, všteje v kazensko sankcijo.

Predaja predmetov

21. člen

(1) Predmeti, listine ali spisi se lahko zasežejo in predajo drugi pogodbenici skladno z zakonom zaprošene države, če obstajata o tem zaprosilo in odločba pristojnega organa države prosilke.

(2) Zaprošena država lahko odloži predajo predmetov, listin ali spisov, če so potrebni v drugem kazenskem postopku, ki teče v tej državi.

(3) Država prosilka vrne predmete, listine ali spise zaprošeni državi po končanem postopku, za katerega so bili zaprošeni, razen če se zaprošena država temu odpove.

22. člen

(1) Če se dovoli izročitev osebe, zaprosena država brez posebnega zaprosila preda državi prosilki tudi predmete:

1. ki se lahko uporabijo kot dokazno sredstvo;
2. ki so bili pridobljeni z izvršitvijo kaznivega dejanja ali unovčenjem predmetov, ki izvirajo iz kaznivega dejanja.

(2) Če izročitev, ki je po tej pogodbi dopustna, ne bi bila mogoča, ker je oseba, ki naj bi jo izročili, umrla ali pobegnila ali je ni mogoče izslediti na ozemlju zaprosene države, se predaja predmetov kljub temu odobri.

(3) Pravice zaprosene države in tretjih oseb do predmetov iz prvega odstavka tega člena se ohranijo. Če obstajajo take pravice, država prosilka predmete po končanem postopku v najkrajšem času in brezplačno vrne zaproseni državi. Če imajo navedene osebe stalno ali začasno prebivališče na ozemlju države prosilke, jim lahko predmete neposredno preda, če pridobi soglasje zaprosene države.

(4) Predpisi o uvozu in izvozu predmetov in tujih valutah se ne uporabljajo za predajo predmetov po tem členu.

(5) Če je tako dogovorjeno z drugo državo pogodbenico, se lahko predaja predmetov oškodovani stranki opravi tudi pred izročitvijo zadevne osebe, če druga pogodbenica soglašaja, da se vrnejo neposredno oškodovani stranki.

Uporaba procesnega prava in obveščanje

23. člen

(1) Če s to pogodbo ni drugače določeno, se za postopek v zvezi z izročitvijo in priporom na ozemlju zaprosene države uporabljajo predpisi zaprosene države.

(2) Če se oseba izroča zaradi kazenskega pregona, država prosilka obvesti zaproseno državo o izidu kazenskega postopka in ji pošlje pravnomočno odločbo.

Tranzit

24. člen

(1) Tranzit osebe, ki jo mora izročiti tretja država eni pogodbenici čez ozemlje druge pogodbenice, se dovoli na podlagi prošnje, poslana skladno z 2. členom te pogodbe, če za tranzit zaprosena država šteje, da ne gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje, in če se ne prosi za tranzit državljana zaprosene države.

(2) Prošnja za tranzit čez ozemlje pogodbenice mora vsebovati vse podatke iz 4. člena te pogodbe.

(3) Brez soglasja države, ki je dovolila izročitev osebe, pogodbenica, čez ozemlje katere se izvaja tranzit, te osebe ne sme preganjati zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storila pred tranzitom, zoper njo pa se tudi ne sme izvršiti kazenska sankcija zaradi takega dejanja.

25. člen

(1) Če je zaradi izročitve treba osebo prepeljati iz tretje države v eno pogodbenico po zračni poti brez vmesnega postanka čez ozemlje druge pogodbenice, ni potrebno izrecno dovoljenje pogodbenice, čez ozemlje katere se leti. To državo

država prosilka vnaprej obvesti o obstoju ene od listin iz 3. točke 4. člena te pogodbe ter tudi o tem, da oseba, ki se premešča, ni državljan pogodbenice, čez ozemlje katere se leti, in da se ne preganja zaradi političnih ali vojaških kaznivih dejanj.

(2) Ob nepredvidenem vmesnem pristanku na ozemlju države, čez katero se leti, ima obvestilo iz prvega odstavka tega člena isti učinek kot prošnja za pripor iz 14. člena te pogodbe.

Stroški 26. člen

- (1) Stroške izročitve krije pogodbenica, na ozemlju katere so nastali.
- (2) Stroške tranzita krije država prosilka.
- (3) Stroške prevoza z letalom krije država, ki je tak prevoz predlagala.

Končne določbe 27. člen

Ta pogodba ne posega v obveznosti, ki za pogodbenici izhajajo iz večstranskih pogodb.

28. člen

Spore v zvezi z uporabo ali razlago te pogodbe bosta pogodbenici reševali s posvetovanji med pristojnimi organi ali po diplomatski poti.

Začetek veljavnosti, sprememba in prenehanje veljavnosti 29. člen

(1) Ta pogodba začne veljati prvi dan naslednjega meseca po datumu prejema zadnjega pisnega uradnega obvestila, s katerim se pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so končani notranjepravni postopki, potrebni za začetek njene veljavnosti.

(2) Pogodba se sklone za nedoločen čas. Vsaka pogodbenica lahko pogodbo pisno odpove po diplomatski poti. Pogodba preneha veljati šest mesecev po prejemu pisnega obvestila o odpovedi.

(3) Pogodba se lahko kadar koli spremeni s pisnim sporazumom med pogodbenicama. Vsaka taka sprememba bo začela veljati skladno s postopkom, predvidenim v prvem odstavku tega člena.

Sklenjeno v Ljubljani, dne 28. oktobra 2016 v dveh izvornikih, v slovenskem, albanskem, srbskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi prevlada angleško besedilo.

ZA REPUBLIKO SLOVENIJO

ZA REPUBLIKO KOSOVO

